

v doslovu zákona čís. 125/31 sb. z. a n., neboť obmezil nový zákaz zaúčtování výslovně jen na ony částky, o něž se zvyšují důchody v důsledcích státního příspěvku, avšak ustanovení § 118 odst. 2 zákona čís. 26/29 sb. z. a n. ponechal beze změny. Jest sice správné, že zákon čís. 125/31 sb. z. a n. měl býti k dobru jen zaměstnancům, ale nelze přehlížeti, že někteří zaměstnanci měli pensi upravenou zvláštními smluvními ujednáními se zaměstnavateli, kteří jim do pense započítávali také léta odsloužená před dobou, kdy zákonné pensijní pojištění vešlo v platnost. Žalobce sám přednesl, že mu žalovaná vyměřila pensi podle doby, kdy byl u ní zaměstnán, t. j. od 1. května 1896 do 30. dubna 1921, tudíž i za dobu až do 1. ledna 1909, kdy povinné pensijní pojištění ještě neplatilo. Okolnost, že zvýšení dávek podle zákona čís. 125/31 sb. z. a n. by v tomto případě nepřípadlo k dobru zaměstnanci, nýbrž zaměstnavateli, není v rozporu ani s doslovem ani s duchem zákona, protože zaměstnavatelovo právo k započtení plyne tu ze smlouvy a zaměstnanec není ve svých právech zkrácen, neboť se mu i po tomto započtení nedostane na pensi méně, než jiným pojištěncům, kteří podobnou smlouvu se svými zaměstnavateli neměli. Správnosti tohoto názoru nasvědčuje ostatně i doslov první věty druhého odstavce § 118 zákona čís. 26/29 sb. z. a n., dovolující zásadně zaměstnavateli započtení na smluvní plnění. Nebylo-li zákonem čís. 125/31 sb. z. a n. zaměstnavatelům zakázáno započítati si na smluvní plnění zaopatřovacích požitků částky důchodů stanovené novým předpisem § 177 a) a použila-li žalovaná svého smluvního práva k jejich srážce, nepřísluší žalobci právní nárok na jejich výplatu a jeho žalobní žádosti nebylo lze vyhověti.

### Čís. 14241.

**O návrhu na odklad exekuce přísluší rozhodnouti exekučnímu soudu (na Slovensku) i tehdy, byl-li návrh učiněn samostatným podáním. O takovém návrhu není povolán rozhodnouti soud, jenž byl dožádán jen o výkon povolené již dražby.**

(Rozh. ze dne 14. března 1935, Nd I 94/35.)

Jak okresní soud v B., jenž povolil exekuci mobilární, o niž tu jde, tak i okresní soud exekuční v P., který byl dožádán o výkon povolené již dražby svršků, prohlásily se nepřislušnými k rozhodnutí o návrhu na odklad exekuce z důvodu podané žaloby vylučovací, učiněném zvláštním podáním.

N e j v y š š í s o u d rozhodl, že příslušným k rozhodnutí podání, o něž tu jde, je okresní soud v B.

### D ů v o d y:

Podle spisů E IX 1274/33 okresního soudu v B. byla mobilární exekuce, o kterou jde, povolena okresním soudem v B. a tento soud jest také

soudem exekučním. Návrh na odklad exekuce učinila L. L. (nikoli dlužník A. L.) a odůvodnila jej tím, že podala u okresního soudu v B. vylučovací žalobu (»nárokovou žalobu« ve smyslu § 92 zák. čl. LX/1881). V § 93 tohoto zákona v doslovu čl. V. čís. 17 zákona ze dne 19. ledna 1928 čís. 23 sb. z. a n. může exekuční soud na návrh učiněný v žalobě (§ 92) povolit odklad exekuce až do pravoplatného rozhodnutí o žalobě. Návrh L. L. byl ovšem učiněn zvláštním podáním, nikoli v žalobě vylučovací (nárokové). Je-li však exekuční soud podle § 93 uvedeného zákona příslušný rozhodovati o návrhu učiněném v žalobě (§ 92), nelze míti za to, že by byl některý jiný soud příslušným k rozhodování o návrhu na odklad exekuce jen proto, že byl učiněn samostatným podáním. Okresní soud exekuční v P. není vůbec povolán, aby o návrhu na odklad exekuce rozhodovati, ježto byl dožádán jen o výkon povolené již dražby, a to okresním soudem v B. jako příslušným soudem exekučním (čl. XIV. a XVII. odst. 2 zákona čís. 23/28 sb. z. a n.). Podle zásady vyslovené v § 93 zák. čl. LX/1881 v doslovu čl. V. čís. 17 zákona čís. 23/28 sb. z. a n. přísluší rozhodovati o návrhu L. L. na odklad exekuce okresnímu soudu v B. jako soudu exekučnímu, jenž ostatně též exekuci povolil a u něhož byla i »nároková žaloba« podána.

#### Čís. 14242.

**Zákon ze dne 24. února 1934 čís. 33 Sb. z. a n. o dočasných opatřeních v exekučním a konkursním řízení proti zemědělcům.**

**Vnucený správce dlužníkůvých pachtovních práv není oprávněn k rekursu proti usnesení o odkladu dražby podle tohoto zákona.**

(Rozh. ze dne 15. března 1935, R I 79/35.)

**P r v ý s o u d** povolil povinným — nájemcům velkostatku v N. — podle § 1 zákona ze dne 24. února 1934 čís. 33 sb. z. a n. odklad exekuce. **R e k u r s n í s o u d** změnil k rekursu vymáhajícího věřitele usnesení prvního soudu a návrh na odklad exekuce zamítl.

**N e j v ý š š í s o u d** odmítl odvolací rekurs vnuceného správce pachtovních práv povinných do tohoto usnesení.

#### D ů v o d y :

Zákon čís. 33/34 sb. z. a n. nepřiznává vnucenému správci oprávnění k rekursu proti usnesení o odkladu dražby a z jeho postavení jakožto vnuceného správce pachtovních práv dlužníků oprávnění to neplyne.

#### Čís. 14243.

**Domněnka čl. 90 § 3 žel. přepr. řádu byla vyvrácena zjištěním, že dobytčata byla poraněna prudkým nárazem při posunování vlaků. Na**